

Stichting **nieuwsbrief** Samen Succes

No.9 • dec 2010

Kinderen van de Ptarkong school

In deze nieuwsbrief

- Voorwoord
- Kapenguria hospital
- Microcrediet
- Local heroes
- Boeken
- Vrouwenbesnijdenis
- Zonnepanelen
- Beurzen
- Mbara
- Financieel overzicht 2010

De nieuwsbrief is bestemd voor iedereen die, op welke wijze dan ook, de stichting 'Samen Succes' heeft gesteund.

VOORWOORD

Laten we deze nieuwsbrief beginnen met een positief bericht.

In 2010 is er in heel Kenia genoeg regen gevallen zodat er dit jaar geen voedsel tekorten zijn.

Vorig jaar heeft onze stichting nog voedsel verstrekt aan 4000 kinderen en gelukkig was dat dit jaar niet nodig.

Een gevolg van de slechte oogst in 2009 was dat vooral de allerarmsten ook geen geld voor zaaigoed hadden voor een nieuwe oogst. Samen Succes heeft toen besloten om een groep van ongeveer 400 mensen die werkelijk niets hadden, een microkrediet te verstrekken in de vorm van zaaigoed zodat zij hun stukje grond konden verbouwen.

In deze nieuwsbrief kunt u lezen wat er zoal nog meer in 2010 is gedaan en waar we mee bezig zijn.

De mensen die geld hebben ingezameld of gedoneerd om deze activiteiten mogelijk te maken willen wij langs deze weg hartelijk bedanken.

Het zijn kinderen die met een "heijte voor een karweitje" geld inzamelen, scholen, bedrijven en zeer trouwe maandelijkse en eenmalige sponsors en al kunnen we die hier niet allemaal persoonlijk benoemen, het zijn toch deze stille krachten die het gezegde op doen gaan: ZONDER KORRELJE ZAND GEEN STRAND.

Blij waren we ook met de hulp van de medewerkers van de Lage Landen/ Rabobank, die de kosten op zich hebben genomen om vier scholen van zonnepanelen te voorzien.

Biblionef en Bruna hebben het mogelijk gemaakt om voor 17 scholen in de Mbaravallei 4000 boeken te kunnen kopen! Een geweldige verbetering voor het onderwijs.

Van het VU ziekenhuis te Amsterdam kregen we een aantal medische apparaten; een technisch medewerker reisde met Petra mee om deze o.a. ook te installeren!

Cabaretier Dolf Jansen schonk een gedeelte van de opbrengst van zijn boek "Altijd verder" aan onze

Ruth en haar oma Loseker

stichting. Een groot deel hiervan zal gebruikt worden voor twee nieuwe klaslokalen in Chepkondol.

Twee heren van Acta Adviesbureau uit Amersfoort reisden in oktober mee om een indruk te krijgen van wat er met hun donaties al gedaan was en om inspiratie op te doen over nog meer mogelijkheden voor effectieve hulp aan dit gebied.

Samen met Local Heroes en Global Sports zijn Piet en Veron Lust begonnen met het ondersteunen van atleten en de bouw van klaslokalen in Ptarkong.

Verder krijgen sommige jongeren financiële hulp om hun studie te voltooien en heeft ook vrouwen besnijdenis en family-planning volop aandacht.

Samen Succes is dus bij meer activiteiten betrokken geraakt dan alleen onderwijs. Deze zaken kwamen op ons pad en we zagen er de noodzaak van in en mogelijkheden om hierin wat bij te dragen. Ook komen veel vragen bij onze stichting terecht omdat er bijna geen andere organisaties in dit gebied actief zijn. Hopelijk krijgt men door het lezen van de nieuwsbrief een goed, eerlijk en waarheidsgetrouw beeld van wat onze stichting zoal doet.

Veel leesplezier toegewenst en laten we hopen dat er in 2011 ondanks de economische crisis toch weer een stap gemaakt kan worden naar een eerlijke verdeling van wat ons allen ter beschikking staat. Wij wensen een ieder een gezond en goed 2011 toe.

MICRO KREDIETEN

Omdat er in 2009 droogte in Pokot is geweest konden de mensen dit jaar in Pokot geen zaaigoed kopen om te zaaien voor een nieuwe oogst. Zeker voor de allerarmsten was het vooruitzicht niet rooskleurig. Wie zou hen helpen om aan zaaigoed te komen? De Keniaanse regering? Daar kon men niet van uit gaan (en terecht zoals later bleek). De community? De gemeenschap heeft zelf niet veel en ieder denkt toch eerst aan zijn eigen familie. Omdat Petra en Piet door de dorpeelingen op dit probleem werden gewezen werd na overleg met hen een lijst opgesteld met namen van de armste families en alleenstaanden die een lening van de stichting zouden kunnen krijgen om zaaigoed te kopen. Pater Barry, aannemer Moses en hoofdleraar Julius van Chepkondol hebben de lijsten samengesteld en de administratie hieromtrent geregeld en zullen zorg dragen voor de terugbetaling. Uiteraard willen we vriendjes/familie-politiek ook hier voorkomen. Vandaar dat de lijsten gezamenlijk opgesteld werden en openbaar zijn. Hopelijk is dit een waarborg. In totaal hebben 420 mensen hiervan gebruik kunnen maken. Er is in totaal voor 1480 euro aan micro kredieten verstrekt.

Dit jaar is er genoeg regen gevallen en in november wordt er een goede oogst verwacht. We nemen aan dat de terugbetaling daarom ook geen probleem zal zijn. Piet is in december weer in Mbarara en zal de resultaten kunnen zien! Al met al denken wijzelf dat dit een juiste beslissing is geweest om door middel van kleine leningen mensen te helpen weer in hun eigen levensonderhoud te kunnen voorzien. Een voorbeeld van: "Geef mensen geen vis maar een hengel om vis te vangen".

BOEKEN VAN NIJTJE

Begin 2010 belde Inge de Jager van Biblionef met het aanbod om onze vraag naar meer boeken voor alle scholen in de Seker vallei door te sluisen naar de

Nijntje bedankt!

jubiläum donatie van Bruna vanwege het 60 jarig bestaan van Nijntje.

(Biblionef is een stichting die het lezen van boeken in ontwikkelingslanden probeert te stimuleren www.biblionef.nl en van wie wij al dozen vol prachtige Engelse leesboeken voor de Mbaraschool hebben ontvangen).

Van de opbrengst van deze jubileumuitgave zouden boeken gekocht kunnen worden voor kinderen in ontwikkelingslanden.

Zo gezegd, zo gedaan. Heel blij waren we met de toekenning van €10.000 !!

Aan alle hoofdleraren van de 17 scholen hebben we gevraagd welke leesboeken zij voor welke klassen zouden willen hebben. Samen met een onderwijsdeskundige en de schoolboekhandel in Kitale hebben we de lijsten doorgenomen en de definitieve lijsten samengesteld. Een hele klus! Bij elkaar konden we 5000 boeken kopen.

Een moeilijkheid is nog wel dat de kinderen en leraren niet gewend zijn om met boeken om te gaan. We hebben plastic folie bij de boeken gevoegd om deze te kunnen kaften alsook Father Barry (de pater)

gevraagd de boeken te brengen en de leraren en leerlingen te instrueren hoe met de boeken om te gaan en op te bergen.

Zo zijn er in de helft van de scholen geen behoorlijke opbergplaatsen zoals kasten of boekenplanken. Father Barry en Josef de timmerman inventariseren nu wat welke school nodig heeft. Zij zullen zorgen dat de betreffende scholen planken, een kast of een blikken kist krijgen. Ook dit zal Nijntje bekostigen. De meeste scholen hebben de boeken inmiddels gekaafd op de planken staan.

Tijdens lesuren en na schooltijd hebben de leerlingen de mogelijkheid de boeken te lezen! Ze zijn er echt heel blij mee!

Van veel leraren en ouders hebben we ook dankbrieven voor Nijntje gekregen én het verzoek om als Stichting de Sekervallei voorlopig nog niet te verlaten!

ZONNEPANELEN

Dit jaar zijn vier scholen in West Pokot voorzien van zonnepanelen. Het was in juli 2009 dat Piet tijdens een bezoek aan Jos Cremers Lewa Childrens Home Jack Wasser toevallig ontmoette.

Jack is werkzaam bij Lage Landen/ Rabobank. Hij vertelde over de sociale paragraaf van zijn bedrijf dat staat voor het stimuleren van duurzaamheid onder het motto: People Planet Profit.

Medewerkers doneren maandelijks in de pot voor projecten in o.a. ontwikkelingslanden (Share4More). Zo ontstond het idee dat zij misschien een aantal zonnepanelen voor de scholen in Pokot zouden kunnen bekostigen.

Besloten werd hiervoor een aanvraag in te dienen. De volgende stap was om dit te bespreken met de scholen en hoofdleraar. Welke scholen? Besloten werd het aan te vragen voor de scholen die ook de hoogste klassen van de lagere school huisvesten (Standaard 6,7 en 8). Dat zijn de scholen in Chepkondol, Sengelel, Sustin en Ngoyomwo (Mbara heeft al zonnepanelen sinds 2005).

Kinderen Ngoyomwo bij zonnepaneel

De vier scholen hebben een schriftelijk verzoek ingediend. Vervolgens hebben we alles opgemeten, een boodschappenlijst, prijsvergelijk en kostenoverzicht gemaakt.

Jack is met deze verzoeken en met folders van onze stichting binnen zijn bedrijf gaan lobbyen.

Er werd heen en weer gemaild, verder gespecificeerd en dan krijgt onze stichting in maart het bericht dat we het gevraagde bedrag van €4220 krijgen!

In mei konden Piet en Petra de bestelling checken, onderhandelen en plaatsen, frames laten lassen, transport regelen en iemand zoeken die de panelen zou gaan aanleggen. De technische man van het Kapenguria-ziekenhuis zou het in juli gaan doen. Hij was echter nog nooit in het gebied geweest en vond het best spannend! Alleen als zijn transport en verblijf bij de Pater geregeld zouden zijn, zou hij gaan. In juli, augustus en september regende het zoveel dat de wegen onbegaanbaar waren, de auto was kapot en de Pater had weer andere verplichtingen. Uiteindelijk droegen de kinderen van de scholen de panelen en accu's naar de scholen in Sustin en Ngoyomwo. Josef, de conciërge van de Mbaraschool, hielp Donatu met de aanleg en installatie.

In oktober is de klus geklaard.

Josef is ook geïnstrueerd over het onderhoud en het checken van de accu's en zonnepanelen en is nu verantwoordelijke en aanspreekpunt voor de scholen.

De leerlingen studeren nu gemeenschappelijk in de lokalen van 19.00 tot 21.00 uur ('s avonds is het

ronde 18.30 uur donker). Je kunt er een speld horen vallen! Ongelooflijk wat een ijver en discipline we op deze scholen zagen! Voorheen studeerden zij niet of incidenteel met kerosinelampen. Dit kost echter 20 cent per avond per kind en dat hebben de studenten meestal niet! Ook de leraren maken van de mogelijkheid gebruik 's avonds huiswerk na te kijken of zij lezen een boek. Kortom een enorme vooruitgang waar de betreffende scholen, ouders en gemeenschap enorm blij en trots op zijn.

MBARASCHOOL

Met de Mbaraschool gaat het goed!

Wij betalen nog de salarissen van 6 leraren, €50 per maand per leraar. Per 1 januari gaat er voor onze stichting weer 1 leraar af. Hopelijk gaat de overheid deze leraar betalen. Zo niet dan zal de gemeenschap deze kosten moeten dragen.

Wij hebben hiervoor gekozen omdat andere scholen in de vallei ook minstens een derde van de leraren moeten betalen uit de giften van de ouders.

We willen dat de Mbara gemeenschap ook evenredig bijdraagt aan hun eigen onderwijs. Met de hoofdleraar is dit vorig jaar ook afgesproken. Elk jaar gaat er voor onze stichting in ieder geval een leraar van de loonlijst af.

De bibliothecaris Michael en Josef de conciërge hebben we toegezegd hun salaris nog t/m 2015 te garanderen. Dit hebben we besloten omdat het dorp of de overheid hen als laatste zal betalen omdat dit voor hen de laagste prioriteit heeft.

KAPENGURIA HOSPITAL

Vorig jaar augustus was een technisch medewerker van het VU ziekenhuis al mee geweest naar het ziekenhuis in Kapenguria (5 uur rijden vanaf Mbara).

Hij heeft toen globaal de medische apparatuur geïnventariseerd en gekeken waarmee de VU dit ziekenhuis zou kunnen helpen.

Eigenlijk is er gebrek aan alles: operatiekamer lam-

Ruud en Donatu in operatiekamer

pen branden maar voor de helft, van de microscopen missen oculairs; het röntgenapparaat heeft last van de grote wisselingen in voltage, de wasmachines voor alle lakens en handdoeken werkten al een jaar niet meer vanwege ontbrekende onderdelen etc. Een groot probleem is het slechte elektriciteitsnet. Het voltage varieert tussen de 160 en 240 volt. Veel apparatuur kan daar niet tegen en gaat snel of op den duur kapot.

Een aggregaat is er niet voor het hele systeem. De werkplaats van Donatu, de technische man van Kapenguria ziekenhuis, lag vol met kapotte onderdelen maar goed gereedschap of onderdelen waren niet voorhanden. Donatu vertelde ook dat ze bij de overheid wel geld of onderdelen aanvragen, maar dat ze dat niet of zeer mondjesmaat krijgen. Kortom een moeilijke zo niet onmogelijke taak om hier de apparatuur werkend te krijgen of te houden.

De VU had een goed (mechanisch) anesthesie apparaat uit de jaren 80/90 liggen (onafhankelijk van 220V en tot voor kort nog steeds goed functionerend in de MRI van de VU), zeer geschikt voor dit ziekenhuis. Ook hadden ze een aantal voltage stabilisatoren (UPS) voor

de medische apparatuur over en een goed werkend diathermie apparaat met toebehoren. Dit alles ging met deze zending mee. Met dank aan de KLM hebben we het gratis in 5 grote koffers getransporteerd naar Nairobi en Kapenguria.

In juli ging Ruud van Proosdij, gepensioneerd technisch medewerker van de VU met me mee naar Kapenguria.

Hij schrok van de beperkte middelen en de apparatuur, maar ging gelijk aan het werk.

Gelukkig kreeg hij alles weer netjes in elkaar en instrueerde ondertussen Donatu in het onderhouden en het gebruik van dit redelijk simpele maar degelijke anesthesie apparaat. Verder reparaarde en adviseerde Ruud de medewerkers nog twee dagen en sprak af contact te houden met de technische staf en waar mogelijk nog te assisteren!

Het meegebrachte gereedschap is bij de technische dienst achtergelaten.

In oktober zijn nog hulpstukken en reserve onderdelen t.b.v. het diathermie toestel en anesthesie apparaat naar Kapenguria meegenomen.

In de toekomst zou ook een betere OK lamp en operatie instrumentarium verzonden kunnen worden. Er zij inmiddels ook weer een paar UPS-en beschikbaar. Ruud, heel fijn dat je meegekomen bent en dit ziekenhuis, mensen en staf hebt kunnen motiveren en helpen!

LOCAL HEROES

Samen met LOCAL HEROES, zie www.localheroes.nl en GLOBAL SPORTS COMMUNICATION, zie www.global-sportscommunication.nl, is het plan ontstaan om via sport meer te kunnen betekenen voor het grote Pokot gebied. Ook werd de verwachting uitgesproken dat er in deze hooggelegen en afgelegen gebieden waarschijnlijk nog niet ontdekte jonge talenten te vinden zouden zijn. Het doel is de gemotiveerde jongeren te ondersteunen met de looptraining door schema's en coaching, schoenen, kleding en begeleiding naar regionale, districts- en landelijke wedstrij-

Groep van atleten Ptarkong

den. Mochten er dan renners goed genoeg zijn dan zou Global Sports deze jongeren ook naar Nederland/Europa kunnen laten komen. Tevens zullen de jongeren ook naar de lagere en middelbare school kunnen gaan wat, indien nodig, door Global Sports gefinancierd zal worden. Local Heroes zal ondersteunen met de bouw van permanente klaslokalen en andere materiële zaken voor betreffende gemeenschap.

Zodoende kwamen Veron Lust en Piet de Peuter in contact met de bewoners van Ptarkong.

Ptarkong ligt 1 uur bergop per brommer vanaf de weg Kapenguria - Orthoum.

Ptarkong ligt op 3000 m hoogte. Het bleek dat een aantal jongens en meisjes al fanatiek voor zichzelf trainden en al goede tijden hadden gelopen op regionale wedstrijden.

Samen met Piet en een plaatselijke coach zijn toen verdere trainingsschema's gemaakt en is afgespro-

Bouw twee klaslokalen Ptarkong

ken samen te gaan werken. Het is mooi om te zien hoe enthousiast de mensen zijn.

De bedoeling is om talentvolle jongens en meisjes te laten hardlopen. We hebben gekozen voor Ptarkong omdat dit een kleine gemeenschap is en het op grote hoogte ligt. Sammy heeft in samenwerking met de coach twee meisjes uit Mbara daar op school en training geplaatst. Alles is nog in de beginfase. Piet is in september tien dagen in Ptarkong geweest en met een aantal renners naar de nationale wedstrijden in Nairobi geweest. Samwel Kayemit haalde een vierde plaats. 21 November heeft deze jongeman meegelopen op de Zeven Heuvelen loop (15 km) in Nijmegen alwaar hij een elfde plaats behaalde in 44.27 min. Een goede prestatie zeker gezien zijn leeftijd en geringe wedstrijdervaring.

Local Heroes heeft ook geld beschikbaar gesteld voor de bouw van twee klaslokalen in Ptarkong. De bouwwerkzaamheden zijn al in volle gang.

Door de jongens en meisjes wordt dagelijks getraind en we hopen dan ook dat het een leuk en succesvol project wordt zowel voor de lopers, de gemeenschap als voor Global Sports.

Piet is momenteel ook weer in de regio om jongens en meisjes te begeleiden en samen met hen naar wedstrijden te gaan.

Weekend tegen de vrouwenbesnijdenis

Zoals al eerder in de nieuwsbrief van 2008 geschreven, werden in 2000 ongeveer 90% van de meisjes in Pokot besneden. Nu, in 2010, lijkt vrouwenbesnijdenis in sommige dorpen echt op zijn/ haar retour.

Vanuit de Keniaanse overheid is dit inmiddels een verboden ritueel. In de grote steden wordt het al veel minder of niet meer gepraktiseerd.

In afgelegen gebieden zoals Pokot is het nog wel een veel voorkomend gebruik.

Ook in de Mbaravallei is dit al zeker 40 % minder nu. Vorig jaar zijn ook twee politiemannen naar boven gekomen om erop toe te zien dat er geen openbare

Vrouwenpraat

besnijdenis feesten meer worden gehouden. Dat het in geheim nog gebeurt staat wel vast. Ook in Ngoyomwo, Cheptem en andere meer berginwaarts gelegen dorpen is het gebruik nog zeer ingebed in de cultuur.

Vrouwenbesnijdenis is een oud Afrikaans gebruik wat vooral in Egypte, Soedan, Somalie, Noord Kenia en Uganda gepraktiseerd werd bij de toen veelal rondtrekkende en in strijd verkerende woestijnstammen. Ten overvloede: het is dus geen islamitisch gebruik of voorschrift, net zomin als het christelijk zou zijn! 90 % van de Pokotinwoners is hier katholiek, Luthers of van aanverwante christelijke stromingen.

Het ontstaan van dit gebruik is o.a. ter voorkoming dat vrouwen seksueel contact zouden hebben als de man niet aanwezig was.

Het wordt in Pokot ook gezien als de overgang naar volwassenheid. De leeftijd van de meisjes die besneden worden is tussen de 12 en 16 jaar;

Het is de meest extreme vorm van vrouwenbesnijdenis nl. het wegsnijden van de binnenste schaamlippen en clitoris waarna de benen van het meisje bij elkaar gebonden worden zodat de labia weer aan elkaar groeien, een klein gaatje overblijvend voor het plaspen en de menstruatie.

Na dit ritueel, groots gevierd met de stam, mogen de meisjes ook de koeien melken en trouwen. De meeste meisjes gaan hierna dan ook niet meer naar school. Het wordt ook gezien als het rein en mooi.

Aangezien de mensen in Pokot tot voor kort erg

Toneelstukje tegen FGM

weinig informatie van de buitenwereld kregen (90% reisde misschien twee keer in zijn leven naar de stad), weinig of geen opleiding hadden genoten en ook geen toegang tot kranten en televisie hadden, waren ze stomverbaasd te horen dat vrouwenbesnijdenis geen gebruik is wat overal ter wereld gedaan wordt. Zelfs dat het in de rest van de wereld ongeveer verboden is en er in Nederland zelfs gevangenisstraf op staat. En nog gekker dat wij, onbesneden vrouwen in Nederland, toch de koeien mogen melken! Kortom hele gesprekken en uitwisseling van ideeën en verschillen in cultuur.

Ook de verplegers van Seker komen geregeld de gevolgen van de besnijdenis tegen: bloedingen na het ritueel, moeilijke/onmogelijke bevallingen met de dood tot gevolg, wildvleesgroei en vergroeiingen, elasticiteitsverlies, op latere leeftijd urineverlies. In de plaatselijke kerk (dé ontmoetings- en discussieplaats) heb ik in juni aangehaald dat het mijns inziens niet de bedoeling van de Natuur of van God kan zijn dat meisjes, natuurlijk en goed functionerend geschapen op deze manier worden besneden met alle medische gevolgen van dien.

Daarna kwam de vraag van een aantal vrouwen en mannen of we samen met de verpleger een dag met voorlichting en actie over FGM (Female Genital Mutilation) zouden kunnen organiseren. Het beste zou zijn in de maand oktober of november net voor het besnijdenisseizoen in december.

Zo gezegd, zo gedaan.

Steve Dite, de verpleger zou informatie gaan geven eventueel met een video. Ook zou hij de scholen vragen iets bij te dragen aan deze dag (toneel/ dans).

Ruth Loseker zou ook spreken en mijn tolk zijn wat ze altijd al zeer charismatisch doet.

Zij is een zeer betrokken jonge vrouw die ook in de medische post een aantal jaar vrijwilligerswerk heeft gedaan. (zie stukje beurzen) Zij had tot haar grote spijt nu, nb zeer tegen de wil van haar ouders in, zich op 14 jarige leeftijd vrijwillig laten besnijden... Ze wilde toen niet bij haar klasgenoten achterblijven die wel allemaal het ritueel ondergingen en 'volwassen' werden.

Nu is ze een fervent tegenstandster en geeft informatie waar mogelijk.

We besloten er een tweedaagse happening van te maken zodat we ook het onderwerp familyplanning konden behandelen en er genoeg tijd zou zijn voor amusement en muziek. Ook moest er dan eten komen voor de mensen die van ver te voet kwamen, in ieder geval voor 300 man. Zo werden twee vette geiten uitgezocht, zakken mais en bonen en olie, thee en suiker gekocht! De installatie, microfoon en generator konden we een dorp verderop huren. Enfin nog een hele organisatie.

16 en 17 oktober was het zover! Gerard Biersteker en Bert Brouwer van de ACTA, sponsors van onze Stichting, waren ook net uit Holland gearriveerd en konden het mooi allemaal meemaken.

Meisjes Chepkondol tegen FGM

Dr. Kimani en Ruthie brengen voorbehoedsmiddelen in

Op het program stond 10 uur beginnen. Het werd 13.30 uur. Niemand die zich er daarom druk maakte behalve ik. Het overtrof echter toch mijn verwachtingen. Er kwamen in twee dagen ruim 1500 mensen. Steven had een goed verhaal over de gevolgen van besnijdenis.

Scholen hadden toneelstukjes gemaakt over/tegen FGM. Ze beeldden discussies uit tussen dorpelingen, stamoudsten, ouders, huwbare dochters en zonen. Er werd veel herkend en gelachen ook! Daarna legden een grote groep meiden gezamenlijk verklaringen af zich niet te laten besnijden en voor onderwijs te gaan!

Ook waren er bevlogen toespraken van de lokale leiders om toch vooral dit gebruik tot het verleden te laten behoren. Traditionele dansers trommelden en dansten op een bedanklied voor onze stichting. En nog meer lange toespraken, dankbetuigingen van vrouwen en notabelen.

Ook hadden we Dr Kimani en twee verpleegsters van de organisatie Marie Stopes (www.mariestopes.org) uit Kitale zover kunnen krijgen om dit weekend voorlichting te geven over gezinsplanning en voorbehoedsmogelijkheden.

Alhoewel Marie Stops Kitale ook tot doel heeft in de afgelegen gebieden te komen was dit tot nu toe niet gebeurd.

Als reden noemde hij dat hij en de mensen uit de nabijgelegen provincie onbekend zijn met en huiverig zijn voor de Pokot. Pokots staan in het algemeen in Kenia bekend als zeer achtergebleven, onontwikkeld

zo niet barbaars en vechtlustig. Deze naam hebben ze vooral te danken aan de gevechten om vee. Deze vinden wel regelmatig plaats op de grens van graasgebieden van de Pokot en de Turkanas in de Riftvalley, maar niet in de bergen van Pokot.

Zijn idee was dat de inwoners vanaf Orthoum (2 uur rijden vanaf Mbara) en noordelijker nog niet aan geboortepanning toe zouden zijn en er zelfs vijandig tegenover zouden staan. Ook hadden zij geen contacten met de plaatselijke gezondheidsposten.

Ik garandeerde hen een veilig vervoer met de pater en een veilig onderkomen waar wij ook verbleven.

Dr Kimani was blij verrast door het mooie gebied, door de aardige mensen en door de hartelijke staf en enthousiaste verpleger Steven Dite van de gezondheidspost in Mbara, alsook door het nuttige contact met de coördinator van de 20 gezondheidsposten in dit gebied, verpleger Simon.

Dit weekend gaf hij een eerste voorlichting aan de geïnteresseerde vrouwen en besprak de verschillende mogelijkheden van geboortepanning. Hij plaatste bij 20 vrouwen gelijk een voorbehoedsmiddel (Implanon of spiraal) en maakte een afspraak om in januari 2011 terug te komen. De vrouwen hebben dan tijd om na te denken en te overleggen met hun man voor welke optie ze zouden gaan.

Ook met Simon zijn afspraken gemaakt om de andere posten te bezoeken en hier ook een familyplanning programma te starten.

Ruth en Angela praten na

's Avonds hebben we met het hele team, Bert en Gerard, pater Barry, conciërge, en anderen het hele weekend nabesproken. We waren het erover eens: een geslaagd en 'vruchtbaar weekend'. We hopen dat de bal verder rolt.

BEURZEN

Tot nu toe is ons uitgangspunt geweest om Mbara en omstreken financieel te ondersteunen met betere voorzieningen voor de lagere scholen in het algemeen. Individuele aanvragen voor studiegeld hebben we sporadisch toegekend.

Schrijnend is dat kinderen hun uiterste best doen op school, ook goede resultaten hebben behaald maar toch niet verder kunnen naar een middelbare school of beroepsopleiding vanwege de hoge kosten.

Behalve dat de lagere school sinds 8 jaar gratis is zijn de vervolgopleidingen van overheidswege alleen maar duurder geworden en voor veel Kenianen, zeker voor de bewoners van de armste provincies, onbereikbaar. Elke keer als we op bezoek zijn in Mbara krijgen we brieven van ouders en studenten met het verzoek voor sponsoring. Wij hebben besloten te proberen elk jaar een aantal verzoeken in te willigen mits onze financiën dat toelaten.

We proberen dit zo goed mogelijk af te wegen door ons te informeren bij de leraren en ook informatie te krijgen over de financiële situatie van de familie van de student. Soms betalen we de helft, soms iets meer. Wat we geleerd hebben is dat het belangrijk is dat de student en de familie, indien aanwezig, ook een bijdrage levert aan de kosten. Soms hebben we een lening gegeven.

De volgende studenten hebben we dit jaar ondersteund: Kachapin Delvine en Regina Kamuto, twee meisjes van de Sengelel middelbare school, elk €100. Zij konden het schooljaar niet meer afmaken vanwege geldgebrek. Hun beide ouders behoren tot de armsten en ongeletterden van Sengelel en steunen hun dochters hierin ook weinig. De hoofdleraar kwam samen met de meisjes met dit verzoek.

Festus

Jonathan Karita uit Temov. Jonathan's cijferlijst van de middelbare school was de beste van de Seker regio. Zijn vader is 5 jaar geleden overleden. Met zijn moeder en twee zusjes houden ze net het hoofd boven water. De gemeenschap heeft al jaren geholpen om Jonathan zijn middelbare school af te laten maken. Hij is nu aangenomen op de Universiteit van Nairobi richting Landbouw. Met het verkopen van een koe en hulp van het dorp had hij €250 al betaald. Wij hebben de ontbrekende €100 voor dit jaar betaald. (studie duur 3 jaar)

Emmanuel Kibet. Hij was drie jaar vrijwillige leraar voor Sengelel voor €15 per maand. Hij had zijn opleiding voor onderwijzer niet af kunnen maken vanwege geldgebrek. De familie en het dorp hebben een inzameling (Harambee) voor hem gehouden. Samen Succes heeft daar €200 aan toegevoegd zodat hij zijn studie kan afmaken.

Martin Kriwot, onderwijzer kleuterschool Mbara. Hij zorgt al jaren voor zijn familie en zieke broer. Wij betaalden het laatste deel van zijn studie voor bovenbouw onderwijzer: €115.

Charles Rotich uit Sigor. Hij was stagiaire bij de technische afdeling in het ziekenhuis van Kapenguria; Ruud van de VU was onder de indruk van zijn inzicht en zijn motivatie. Voor zijn deelstudie elektro legden wij €200 bij. De andere helft heeft hij van zijn dorp via een Harambee gekregen.

Ruth Loseker behaalde haar vooropleiding studie Sociaal Werk in afgelegen gebieden. Zij wil graag de echte HBO opleiding gaan doen die haar ook een betere kans op werk zal geven. Gerard en Bert van de Acta waren onder de indruk van haar charismatische capaciteiten en inzet voor haar gemeenschap en hebben haar toegezegd haar studie te financieren (€700).

Festus Madaka. Vier jaar geleden heeft Justus' hoofdonderwijzer in Mbara al om onze steun gevraagd voor deze jongen. De moeder van Festus is 9 jaar geleden overleden. Zijn vader is alcoholist en zwerft in het dorp rond.

Festus en zijn broer bewerkten het kleine akkertje van de familie. Als Festus weer wat geld had kon hij weer een half jaar naar school. Dit jaar hebben wij het laatste deel van zijn tweejarige studie Economy and Bussines betaald: €300. In februari 2011 hoopt hij zijn diploma van de Universiteit van Nairobi in compleet Engels kostuum /toga te ontvangen. Ik hoop erbij te zijn!

Op naar Mbara, reisverslag!

Op 13 oktober stapten Gerard en ik in het vliegtuig naar Nairobi. Sinds 2008 zijn we betrokken bij het werk van Help Mbara, en we wilden het nu zelf ervaren, mede overgehaald door de enthousiaste verhalen van Petra. Aangekomen in Mbara werden we gastvrij onthaald door John en Angela, die daar een prachtige campsite hebben. De dag na aankomst zijn we met Petra een viertal scholen gaan bezoeken. De hartelijkheid van de mensen en de grootsheid van de natuur maakten een verpletterende indruk op ons. Om 60 kinderen in een klein lokaaltje te zien met veel te weinig stoelen en banken en een paar aftandse

schriftjes, dat maakt indruk. Vooral als die kinderen je welkom heten en enthousiast voor je beginnen te zingen. Schoenen en computers hebben ze niet, maar plezier wel. Ik was verrast door hun motivatie voor school en hun wil om verder te leren. Onderwijs betekent enorm veel voor ze. De kleine bedragen die wij geven dragen bij aan hun ontwikkeling: een lokaaltje erbij, een leraar die een jaar les kan geven, een student die zijn opleiding af kan maken: het gaat om weinig geld en om grote effecten.

In het weekend hebben we de bijeenkomst meegeemaakt over vrouwenbesnijdenis. Leuk om te merken dat je 10 minuten voor de geplande aanvangstijd denkt: 'mooi op tijd' terwijl er een uur later nog steeds niemand is. 'Oh ja, we zijn in Afrika' realiseer je je dan opeens. De mensen die er waren hebben allemaal een duidelijke boodschap meegekregen, namelijk dat vrouwenbesnijdenis echt niet kan. Iedere notabele, van de pastoor tot de dokter en de lokale overheidsdienaren, droeg deze boodschap over. Ik merkte dat hier iets gebeurde dat echt verandering brengt, want de leiders uit de eigen kring gaven overduidelijk deze boodschap af; niemand kan er omheen. Het zal misschien nog jaren duren voordat het helemaal is gestopt, maar ik geloof dat we getuige zijn geweest van een bijeenkomst met een enorme impact.

We hebben tussen de bedrijven door met talloze mensen gepraat. Ze hebben een hard leven, vooral als er een slecht oogstjaar is. Ze stralen echter optimisme uit en zijn en blijven erg gastvrij. Het geld van 'Help Mbara' komt goed terecht. Iedereen kent Petra en ze heeft het respect van de bevolking, niet alleen doordat ze een blanke is met relatief veel geld. Ze weet de goeie snaar te raken en kan daardoor mensen stimuleren door te gaan met studeren, aan family planning te doen of nee te zeggen tegen vrouwenbesnijdenis. We hebben genoten van de reis en voelen ons verbonden met de stichting en de mensen die daar het werk voor doen.

Gerard Biersteker
Bert Brouwer
www.acta-advies.nl

STICHTING 'SAMEN SUCCES'

JAAAROVERZICHT 2010:

saldo op hoofdrekening 01-01-2010 € 3.442,50
werkrekening afgesloten 01-10-2010

UITGAVEN 2010:

Salarissen onderwijzers Mbara en Segelel	€ 6423
Aanvang bouw 2 klaslokalen Chepkondol	€ 2.945
Aanvang 2 klaslokalen Ptarkong	€ 3.473
Bankjes Sengelel	€ 96
Afbouw 2 klaslokalen Ngoyomwo	€ 4.363
Beurzen	€ 1.526
Medische doelen	€ 555
Voedselhulpkrediet	€ 1.480
Boekenproject	€ 8.369
Weekend tegen vrouwenbesnijdenis	€ 300
Zonnepanelen 4 scholen	€ 4107
Onderhoudskosten school Mbara	€ 197
Voorschot aan bouwmaterialen	€ 1490
Reis en verbijfkosten (via eigen giften)	€ 675
Ondersteuning divers	€ 560
Kosten girorekening, KvK, enz.	€ 216
TOTAAL	€ 36.775,-

INKOMSTEN 2010:

Giften particulier € 4631,-

Giften organisaties/ bedrijven/inzamelingen:

Muziekavond Vrije School Eindhoven	€ 515
Collecte kerk bruiloft Gerdien Veen	€ 461
Collecte Rouwdienst mevr N. Marquemie	€ 190
Prijzengeld Irene Kalter	€ 250
Leerlingen Ranonkelschool Purmerend	€ 250
Dolf Janssen opbrengst boek Altijd Verder	€ 6000
Local Heroes	€ 5000
Nijntje/Bruna	€ 6780
+€3000 aan boeken van Biblionef	
ACTA adviesburo Amersfoort	€ 6750
Gift Bedrijven Anoniem	€ 7000
Rabobank Share4More	€ 4220
TOTAAL	€ 37.416
TOTALEN	€ 42.047

LIQUIDITEIT PER 01-12-2010: Op girorekening € 8977
(inclus. donaties voor afbouw Ptarkong, Chepkondol)

Gerard en Bert bij fundering klaslokalen Chepkondol

COLOFON: STICHTING 'SAMEN SUCCES'

De stichting heeft als doel: het bevorderen van het ontwikkelen van de regio Mbara (Kenia) en richt zich in het bijzonder op het stimuleren van onderwijs in de regio.

BESTUUR:

Voorzitter: Petra Munneke

Secretaris, penningmeester: John Visser

Bestuurslid: Teun Iagás

Bestuurslid, veldwerker: Piet de Peuter

Bestuurslid: Samuel Rongo Olengura

ADRES / INFORMATIE / ONDERSTEUNING:

Web-site: www.helpmbara.nl

Stichting 'Samen Succes', t.a.v. Petra Munneke

Email: petramunneke@gmail.com

Schip Chateauroux, Javakade 73

1019 SZ Amsterdam

Giften: Giro: 95 23 574

t.n.v. Samen Succes in Amsterdam

penningmeester: John Visser

Namens de bewoners van Mbara en omstreken en het bestuur van Samen Succes, heel hartelijk dank aan alle donateuren die deze projecten hebben mogelijk gemaakt, Asante sana, Piet de Peuter en Petra Munneke.

Kijk ook op de website www.helpmbara.nl

Mbara kan je Mbara vinden op googlemaps.

Opmaak: Kees Reniers; info@keesreniers.nl